

Sygn. akt *XI Ka 247/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2019 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dorota Dobrzańska

Protokolant Wioleta Zawadzka

przy udziale Prokuratora Katarzyny Matusiak

po rozpoznaniu dnia 9 maja 2019 roku

sprawy L. J. (1) c. W. i M. z domu D., urodzonej (...) w K. (Ukraina)

oskarżonej z art. 209 § 1 a k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kraśniku z dnia 20 grudnia 2018 roku sygn. akt. II K 699/18

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę L. J. (1) przekazuje Sądowi Rejonowemu w Kraśniku do ponownego rozpoznania.

XI Ka 247/19 UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2018 r. Sąd Rejonowy w Kraśniku uniewinnił oskarżonego L. J. (1) od dokonania występku z art. 209§1a kk.

Z takim orzeczeniem nie zgodził się prokurator i wniósł apelację zarzucając naruszenie przepisów postępowania – art. 7, 92 i 410 kpk – poprzez oparcie ustaleń jedynie na części materiału dowodowego, jego jednostronną ocenę oraz niedostateczne uwzględnienie okoliczności niekorzystnych dla oskarżonej, co doprowadziło do wniosku o niepopelnieniu przez oskarżoną zarzuconego jej czynu.

Nadto zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku polegający na wyrażeniu poglądu, że zebrane dowody nie są wystarczające do uznania winy oskarżonej.

Wskazując na powyższe skarżący domagał się uchylenia wyroku i przekazania sprawy o ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja oskarżyciela publicznego jest słuszna i dlatego zasługuje na uwzględnienie. W istocie prokurator upatruje błędu w rozumowaniu Sądu I instancji przy analizie zebranych dowodów, a zatem obraza przepisów postępowania znajdowałaby podstawę w art. 7 kpk.

Na podzielenie zasługuje argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu środka odwoławczego jako logiczna i ujmująca najbardziej istotne zagadnienia rysujące się w przedmiotowej sprawie. W toku przewodu sądowego nie ujawniła się żadna obiektywna przeszkoda blokująca oskarżonej możliwość podejmowania pracy. Fakt jej pobytu w Polsce od kilkunastu lat przeczy tezie postawionej przez Sąd, że jej narodowość i występujące niekiedy problemy ze zrozumiałym wypowiedaniem się, były obiektywną przeszkodą w znalezieniu pracy.

Sąd Okręgowy zauważa, że podzielenie w całości wyjaśnień L. J. (1) było co najmniej wątpliwe. Należało podejść do nich z dużą dozą ostrożności, albowiem stały w sprzeczności z częścią dowodów, natomiast w pewnym zakresie wymagały weryfikacji. Otóż twierdziła, że komornik nie kontaktował się z nią, podczas gdy z pisma na k. 23 wynikało, że dłużniczka wzywana do zapłaty odmawiała zapłacenia alimentów. Nie zostało wyjaśnione, jakie to trudności napotkała oskarżona w zgromadzeniu dokumentów potrzebnych do rejestracji w Urzędzie Pracy. Wymowne jest pismo na k.26 ujawniające całkowity brak rejestracji jako osoby bezrobotnej lub poszukującej pracy. Wnioski Sądu o trudnościach ze zrozumieniem procedur i przepisów pozostają całkowicie dowolne. Ponadto jako jedną z okoliczności świadczących na korzyść oskarżonej Sąd poczytał pozostawanie jej z dziećmi u męża pomimo agresji z jego strony. Agresja taka nie wynikała z wyjaśnień L. J. (1), albowiem mówiła o niej wyłącznie jako powódzie wyprowadzenia się 5 lat temu z B.. Prawdomówność oskarżonej w świetle zeznań J. R. (k.69v), przy zestawieniu z faktem, że w czerwcu 2018 r. mieszkała z konkubentem w W. (k.28) i braku zeznań H. J. co do jej pobicia, przynajmniej w tym stadium postępowania budzi poważne wątpliwości.

W 2018 r. L. J. (1) mieszkała u konkubenta w W. (k.28), a zatem koszty utrzymania rozkładały się na więcej osób. Trudno uznać, aby przez 5 lat oskarżona nie zdołała podjąć pracy umożliwiającej jej przyczynianie się do zaspokojenia potrzeb życiowych dzieci. Przyjazd do trojga dzieci kilka razy w roku i przywiezienie drobnych rzeczy w żadnym stopniu nie może być uznane za spełnienie obowiązku alimentacyjnego matki.

Z tych względów wyrok uchylono i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania z uwagi na treść art.454§ 1 kpk.

Procedując ponownie Sąd I instancji będzie miał w polu widzenia wyżej wskazane zapatrywania. Powtórzy w całości postępowanie dowodowe, rozważy, czy zebranie dodatkowych dowodów będzie konieczne. W sporządzonym uzasadnieniu przedstawi swój tok rozumowania z zachowaniem reguł art. 7 kpk oraz wg wymogów art. 424 kpk.